

PREU: 5 Cènts.

Barcelona 14 Janer 1911

ENPATUFET

ANY VIII N.º 366.—Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

- ¿Comprem turró de neu?
—Es massa fret.
—¡Això ray! ens el barrejarem ab un xich de turró de crema.

Croniqueta

La setmana dels barbuts

El mes de Janer, el primer del any, com el seu nom indica, ja que prové del substantiu llatí *ianua*, que vol dir *porta*, se caracterisa per dos períodes ben determinats, per lo que fa referencia a la seva temperatura que es freda com correspon a la seva situació, que es al cor del hivern.

Aquets dos períodes són els coneguts ab les locucions populars de *minves de Janer* y de *setmana dels barbuts*, les quals, segurament, us sonaràn a cosa sentida, per més que molts de vosaltres no acabareu potser, de desentranyarne la significació.

Les *minves* s'escauen a correspondre, generalment, en la primera quinzena del mes en que dintre l'accentuat descens de la temperatura, propi de la estació, s'experimenta una certa dolcificació del clima; el cel es serè, l'aire febi y calmat... Diries, en una paraula, que s'indica en la naturalesa com una iniciació de la primavera, que encara es tan llunyana. Fins els atmetllers, aprofitantse d'aquesta bonansa, treuen els primers borrons, que no han de trigar a matar les properes y inevitables glassades.

A n'aquest abonansament del temps respòn el nom de *minves* que, en termes menys puristes, vol dir baixa, afluixament, descens...

A n'aquet període segueix, empalmant ab ell, el conegut per la *setmana dels barbuts*, que comensa el dia 15 del propi mes, y, durant la qual, el termòmetre sol senyalar les temperatures més baixes, els frets són vi-víssims y les glassades continues.

¿Y per què a n'aquesta porció de mes se l'anomena ab aquet nom pintoresch de *setmana dels barbuts*?

En els llavis de tots vosaltres, estimats patufistes, me sembla ja sorprendre aquesta pregunta que, com que es molt posada en ordre, se fa mereixedora d'una resposta que us donarè ben de grat.

Donchs, aquesta resposta es ben senzilla: se'n diu la *setmana dels barbuts* per rahó de que dintre d'ella s'escauen a celebrarse les diades de Sant Pau, primer hermità, que es el dia 15, y la de Sant Antoni Abad, que es el dia 17, gloriosos varons tots dos, prodigis de penitencia, que, inspirant-se en la seva vida d'anacoretes, són presentats pels estatuaris ab la cara poblada de llargues y blanquíssimes barbes.

Y creyent deixar satisfeta aixís la vostra natural curiositat, sols me resta desitjarvos que poguèu traspassar la rigorosa setmana sense arreplegar cap costipat ni menys cap pulmonia, que solen ser vianda molt propria d'aquet temps.

- ¿No tens fret, Pepet? Jo tinc les mans fredes com el marbre,
 —Jo els peus calents com l'aigua.
 —¡Y ara! ¿Com l'aigua?
 —Com l'aigua calenta!

Una desgracia

En Joanet Masvidal
 l'altre dia tingué esment
 de que'l seu amic Manén
 havia pres molt de mal.

Per sabè'l que havia estat
 anà a vèure'l desseguida,
 trobantlo quasi sens vida
 y de totes parts nafrat.

Al front duya un xiribech,
 d'una cama coixejava,
 y tot el seu cos estava,
 lo que's diu, fet un rebrech.

- Quina desgracia, amic meu!—
 va murmurar el nafrat.
 —Y donchs, noy, ¿què t'ha passat?
 —Soch viu per voler de Deu.

¡Figúrat quins atropells!...
 T'ho explicaré punt per punt:
 van passar-me pel damunt
 dos cavalls y dos vedells;

un carro, un cotxe després
 y una barca tot seguit,
 que'm va donà un cop al pit
 y me'l va deixar malmès;

y quan m'anava a aixecà
 venen dos oques corrents,
 me fan saltar quatre dents
 y'm deslloriguen la mà.

- L'ase'm flich si entench dos pilos
 del que'm dius—va fè en Joanet.—
 ¿Y ahont te va passà aquet fet?
 —Ahont, dius? A uns *caballitos*.

NYIC

En Bonapasta es obedient

EN Quimet Bonapasta era un noy de molt bona mena. Dòcil, atent, amable y prudent. De manera que'l nom de Bonapasta li esqueya a las mil meravelles.

Totes aquestes condicions les havia adquirides només que pel bon desitg de ser agradable al seu pare; perque el seu pare era un capità retirat que havia manat forses d'artilleria, que es l'arma que fa més soroll.

Avesat aquet bon senyor a la vida militar, en la que's compleixen totes les ordres ab una rapidesa extraordinaria, feya anar les coses de casa seva ab el mateix rigorisme que si's trobés a la caserna.

—¡Teterè, titiri! ¡El café ab llet!

Y pobre de la minyona que trigués més de dos segons a complir l'ordre.

—¡Teterè, titiri! ¡A dinar!

Y desseguida tota la familia havia de ser a taula baix pena, si aixís no ho feyen, d'un seguit de reganys que sortien de la boca del militar retirat, com si fos d'una ametralladora.

En Quimet Bonapasta, més estemordit que un aucell en dia de nevada, se portava ab gran circunspecció. Quan el seu pare manava una cosa, no tinguén por que'l desobeís.

Y una de les tantes coses que'l seu pare li tenia manat, era un absolut silenci durant les hores de menjar y mentres el seu pare llegia el diari.

Un dia, en Quimet Bonapasta, se trobava en el seu quarto estudiant la lliçó, quan va sentir l'ordre del seu pare:

—Teterè, titiri! ¡A dinar!

En Quimet va tancar el llibre a tota pressa y se'n va anar cap al menjador, però al passar pel rebost, jo no sé lo que devia veure, que al entrar al menjador, va dir:

—Mamà, mamà...

—¿No sabs que a taula no's pot parlar?

—Oh, es que...

—¿De quant ensà el senyoret se permet respondre al seu pare? Si fossis a la caserna ja hauries carregat ab dos dies de calabòs.

En Quimet va callar, tal com el seu pare li manava, mentres la seva mare li deya:

—Ja ho diràs quan siguem a postres.

Varen anar dinant en santa pau y quietut, sobre tot ab quietut, sense que en Quimet donés nou motiu de reny.

Quan varen ser a les postres, en Quimet Bonapasta anava a dir la cosa en el precís moment que'l seu pare agafava'l diari y's posava a llegir. Com que ja li tenien dit que tampoch podia parlar mentres el seu pare llegia, en Quimet va seguir callant, com a fill obedient que era.

El pare va anar llegint el diari y quan el va haver llegit tot, va plegarlo cuidadosament.

—Vaja, Quimet. Ara podràs dir lo que volies.

En Quimet, obedient sempre, va respondre:

—Vollia dir que quan he vingut cap aquí al menjador pera dinar, al passar per davant del rebost he vist que l'aixeta de la bota del vi bo estava oberta y que'l vi rajava ab tota forsa, vessantse per terra. Per això corria a dir a la mamà que l'anés a tancar.

Al sentir això, pare y mare varen córrer cap al rebost, trobantse ab la bota buida y a terra ab el xipipoll que podèu pensar.

D'ensà d'aquell dia, el capità retirat no va ser tan rigorós ab les seves ordres, convencentse de que, diguin lo que vulguin, no es lo mateix la casa que la caserna, ni es igual el regiment que la família.

J. MARRUIXA

—¡Quina ratera més maca! Llàstima que a casa no tinguem rates, ¿oy, mamá?

Coneixements útils

Pera planxar brodats, s'ha de doblar la flassada, a fi de que fassi coixi, y's planxen pel revés, passant la planxa tant per igual com se pugui.

Pera escriure y dibuixar en cristall, porcellana, metall, etc., se fan unes llapideres ab quatre parts de seu, dues de cera y sis d'òxit de plom roig. Pera'l color blau s'emplen iguals substancies, reemplassant l'òxit de plom, per sis parts de blau de Prússia. Si's vol color blanch, se substitueix el blau de Prússia per blanch de cerusa, conservant les mateixes proporcions de les demés substancies.

Pera donar empesa a les blondes, la goma aràbiga dissolta en aigua, en proporció d'una culleradeta en

un patricó d'aigua, es molt millor que'l midó.

Si quan se renta la roba se tira a l'aigua un xich de borras, s'obtindrà la roba ab major blancura y ab estalvi de savó.

Pera que'l linoleum conservi la brillantesa dels seus colors, s'ha de rentar ab una esponja empapada de llet.

Pera'ls talls que's fan a les mans a l'hivern, l'oli comú es tan bo com la mateixa glicerina. De més a més, l'oli les blanqueja.

El cafè, després de bullit, no ha de llensarse. El cafè (el marro) es un bon abono pera les plantes y molt especialment pera'ls rosers.

Una noticia que fa pensar

EL jutge M. Hoyt, de Nova York, ha condemnat a cinch amos de cinematògraf a una forta penyor per haver permès la entrada en els respectius cines a noys menors d'edat, que no anaven acompanyats dels pares o persones majors.

S'ha d'advertir que en aquets cines s'hi projectaven pelicles que aquí a Barcelona passen per morals.

Les mamàs que llegeixin aquestes ratlles, de segur que donaran la rahó al jutge de Nova York.

Y es ben possible que la tingui.

SOLUCIÓ AL TRENCA-CLOQUES DE LA SETMANA PASSADA

Manera de construir el safreig 'que' resultés de doble superfície y sense tenir de tocar els arbres.

El pobre de l'Ajuda

DE molt abans dels tràgichs fets del juliol de 1909 que en la porta de la capella de Ntra. Sra. de l'Ajuda, situada al carrer Baix de Sant Pere, hi té estada un pobre home impossibilitat, en espera de l'almoïna que les caritatives persones tenen a be ferli y que ell cambia per oracions.

¡Si'n deu fer d'anys que d'un cap de dia a l'altre permaneceix assegut al peu de la portalada d'entrada a la capella! Que jo recordi sempre li he vist. Y a ben segur, que'l dia que deixi d'asseïureshi els graons anyoraran l'escalf de tan fidel estadant.

Allí, en aquelles pedres, ha vist el pobre home transcórrer els dolsos o amarchs dies de la seva vida, ab calor y ab fret, ab sol y ab pluja. ¡Podèu comptar els recorts y en-

sonnis que aquella figura humana guarda del seu recó predilecte!

Per això quan, en aquella data, que restarà gravada en la memoria de tots els barcelonins, el mar humà revoltat calà foch a la capella de l'Ajuda, vam veure al impossibilitat captaire, entossudit en no voler abandonar el seu preferit lloch, arrostrant valentment el perill de les flames, sort als prechs dels vehins y vianants, com complimentant imperiosos deures de consciencia per no haver evitat la desgracia, y conformantse a ésser sepultat entre les runes del temple.

Y quan a viva força el públich va lograr arrancar-lo del seu seti, dels seus ulls, serens y diàfans fins aleshores, n'eixiren abundantes y desconsoladores llàgrimes, com si ploressin per la desaparició d'entre'ls vius d'un ser estimat.

—¡Tot s'ha acabat! ¡Tot s'ha acabat!—sanglotava de tant en tant, fixa la vista en el foch destructor.

.....

.....

Devant el dolor que en aquells moments experimentava l'impossibilitat captaire de la capella de l'Ajuda, per l'enrunament de lo que ell creya y estimava com a cosa pròpia, malgrat ésser canícula, vaig sentir fret en l'ànima.

JOSEPH M.ª CASTELLS

Entre metge y client

LA HISTORIETA

EL metge arriba a la casa. És la segona visita que fa al malalt.

—Això ja va millor. ¿Ha seguit les meves prescripcions?

—¡Ca, no senyor! Deu me'n guart d'haverles seguides.

—¡Home! No sé per què.

—Perque una ventada se'n va emportar la recepta ab les seves prescripcions, y si jo les hagués tingut de seguir, m'hauria badat el cap.

SKIFT

Entre amichs

—¿No sabs pas algú que'm vulgui deixar un duro?

—No, noy. ¿Que no tens coneeguts tu pera demanàrsel?

—Sí; molts coneeguts tinch.

—Però ¿vols dir que't coneixen poch?

—No; lo que vuy dir, es que'm coneixen massa.

Mala ortografia

UNA minyona entra en una botiga de roba blanca y demana mitja dotzena de mocadors.

Medi fàcil y senzill
que un sportman va inventar

—¿Ab inicial?—li pregunta el botiguer.

—Sí, senyor, ab inicial.

—¿Quina inicial hi hà d'anar?

—Una M.

—Que potser se diu Manela, vostè?

—No, senyor; me dich *Milia*, pera servirlo.

(iii)

AL, EXTRANGER

per poder fer grans caigudes
sease por de fersè mal.

(Del Lustige Blätter).

FAULES DE LA FONTAINE

L'ase y el gos

L'ase y'l gos vivien junts, tenint
un mateix amo. Un jorn sorti-
ren tots tres a fer un llarch viatge.
L'amo se va adormir en un

prat. Mentres tant, l'ase
s'atipava d'herbes y el
gos s'estava morint de
fam.

Al últim, no va poder
més y va dir a l'ase:

—Company estimat,
abaixat una mica y aixís
podré pendre el meu so-
par, que es en el cistell
del pa.

El burro no's dignà
tornarli resposta. Tenia
por de que, ajupintse, per-
dés una bocada de
menjar.

Per fi, després de molts
prechs del gos, respongué:

—Amich meu, t'acon-
sello d'esperar que'l nos-
tre amo sigui despert y
aixís ell mateix podrà do-
narte el sopar. No pot pas
trigar molt a despertar-se.

Ab aquestes, sortí de
la montanya vehina un
llop afamat. Vèurel l'ase
y posarse a cridar al gos,
fou obra d'un instant.

Aquet respongué:

—Amich meu, t'acon-
sello d'esperar que'l nos-
tre amo se despertí. No
pot pas trigar gaire.

Tot seguit el llop va ti-
rarse damunt l'ase y'l va
devorar.

Just càstich per qui,
com l'ase, no va voler ser-
vir al gos, son company.

¿Vols ésser ajudat? Ajuda tu pri-
mer als altres.

Traduit per

JOSEPH GANIGUÉ ROS

Galeria dels grans mestres

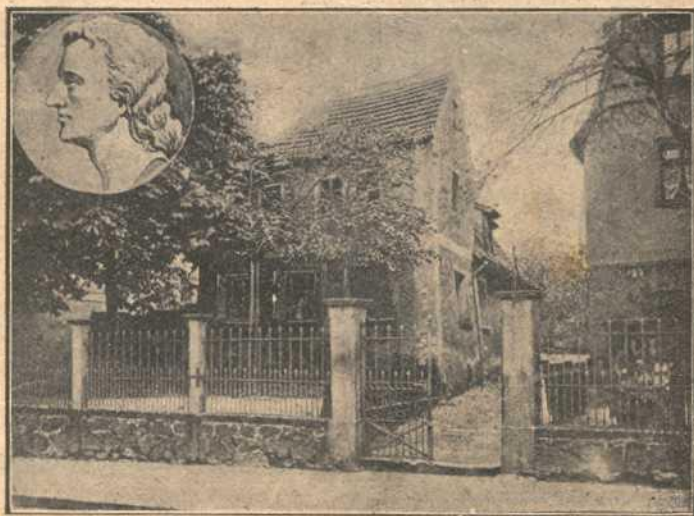
Mestres de les Lletres

Schiller

JOAN Cristòfol Frederich Schiller es cèlebre poeta, gran autor dramàtic y notable historiador alemany.

El seu pare tenia'l grau de capità en la milícia y comanava'l castell de Marbach, a Wurtemberg, quan el dia 10 de novembre de 1759 va néixer el seu fill que havia de tenir l'honor d'escampar per tot el món, junt ab la seva fama, la de la literatura alemanya.

Pochs medis d'estudi tenia'l jove Frederich entre les muralles del

castell, y les primeres lletres y els primers principis de la vida els hi va ensenyar la seva mare, senyora d'Instrucció molt conreuada, que li feu estimar els més grans poetes, y d'una sincera pietat, que va inclinar al jove Schiller cap a les austeritats del estat eclesiàstich. Però el futur poeta estava condemnat a trobar tota mena d'obstacles davant de la seva vocació.

Ja era bastant gran, quan el seu pare va ser traslladat desde Marbach a Ludwisburg, y allí el Duch de Wurtemberg el feu ingressar a l'Escola Militar. El nostre poeta s'hi va oposar tant com va poder; no eren les armes la seva vocació, era la santa pau de la poesia lo que li estimulava la vida; però el Duch era un gran protector del seu pare y calia tenirlo content; aixís es que en Schiller, cadet ja a l'Escola Militar, va serne un dels deixebles més aprofitats.

Però les armes no l'atreien; quan fóra de les aules tenia de fer les pràctiques guerreres, la seva naturalesa s'hi rebelava; aixís es que, no podent aguantar més, va abandonar la Academia militar pera ingressar a l'Universitat, comensanhi la carrera de Dret. Però'l duchi de Wurtemberg no's sabia avenir a que'l seu patrocinat hagués abandonat la milícia, y ja que no per les armes, per un altre ordre de coneixements volgué que en Schiller servis en l'exercit; pera lograrho li va fer estudiar Medecina.

Era això en 1773, quan un tomo dels drames de Shakespeare, va anar a parar a les mans del aprenent d'Esculapi, y en Schiller se va proposar formalment escriure pera'l Teatre.

R. S.

(Acabarà)

III Concours d'EN PATUFET

Haventse rebut solament dos retrats y essent quatre els que han d'ésser distingits ab la publicació del retrat en el periòdich, avisem als dos premiats que no han enviat encara llurs retrats, que ho fassin desseguida o de lo contrari, ab molt sentiment de la nostra part, sols publicarem els que siguin en nostre poder.

En el número pròxim seguiràn publicantse els noms dels que varen endevinar mots en el III Concours.

Pròximament, interessant Concours d'EN PATUFET.

L'hora de la tasca

Puntes al ganxet

Donem avuy a les nostres lectores uns bells y fàcils exemples de puntes al ganxet.

Les figures 1 y 2, mostres de punta pera camisa y enagües, se fan ab punt de cadeneta, punt curt y brides.

La figura 3, mostra d'entredós pera diferents aplicacions, se fa sols ab el punt de conducta y brides.

Y la figura 4, quadre pera bàno-va y cobritaula, se fa ab el punt de cadeneta, les brides y el punt

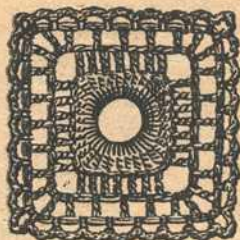

Fig. 4.

curt. La composició d'aquets quadres es d'un gran efecte.

LA RITA CUSIDORA

Fig. 1.

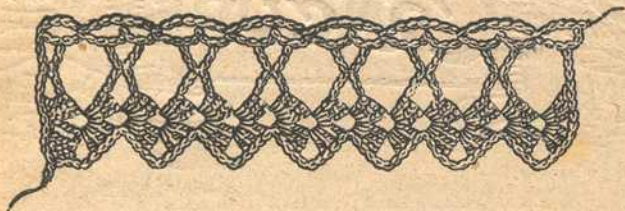
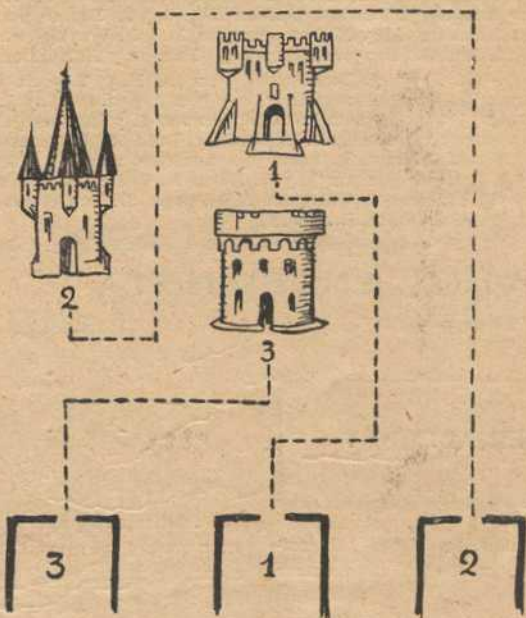

Fig. 2.

Fig. 3.

SOLUCIÓ AL ENTRETENIMENT DE LA SETMANA PASSADA

Cami que seguiràn els amos dels 3 castells pera no trobarse.

Totes les solucions.—Josepha Sanromà.

Cinck solucions.—Germans T., E., F. y J. Llasat, M. Tébar germans, Agneta Serra, F. Rojas germans, M. Cruixent.

Quatre solucions.—Germans Joan, J. y R. Guarro, J. Alavedra, Rita Magne, germans, Avelina y J. M.ª Curet, germans Antonieta y M. Colomer, P. Andinyach.

Tres solucions.—R. Jordà, germans Carmeta y G. Soler, J. Rovira, J. Russell, germans J. y B. Vilagut, F. Moltó, Maria Antonieta Mir, germans Enriqueta y M. Nadal, germans D. y M. Riera, J. M.ª Mauri, J. Sala, J. Raig, C. Delgràs, germanes Angeleta y Antonia Mas, Dolors Pujol, Rita Farró, germans A. y T. Batlló, R. Magrinyà, E. Caseras, A. Renom, Magdalena Colomer, F. Figueras, germans Roseta y A. Nunell, germans J. y F. Forés, Ferràn Labraña.

Dues solucions.—J. Monsó, M. Calallero, J. Bernadell, germans A. y F. Cirera, M. Larital, J. Comaposada, R. Coca, E. Eugui, A. Domènech, J. Munné, A. Torrents, germans Figueras, J. Dalmau, Pepi, F. Urríols, A. de V., C. B. C., J. Surralles, J. Fustes germans, J. Ventura, germans Pepeta y A. Durán, germans F. y Francisqueta Vives, germans L. i. y M. Pou, germans M. y P. Vinyals, P. Torrents, J. Ferrer, J. Abad, R. Pou, M. Burgués, germans J., Palmira y A. Aparici, J. Vives.

Una solució.—B. Eloy, J. Torraladell, germans N. y Tereseta Bosch, J. Mari, A. Batllori, Quimet Folch, Agneta Snàchez y germà, germans J. y J. Russell, J. M.ª Cabané, J. Cortés, J. Puig, Agneta Fàbrega, germans C. y M. Rius, J. Munné, E. Marxuach, Sabina Carreras, J. Poch, A. Pidelclós, J. Bofill, S. Bardera, Clapés, Batlle y Pou, R. Solà, Roseta Lafarga, F. Palau y germans, germans F. y Pepeta Regàs, P. Montoro, Bofill, J. Martí, germans J. y R. Belda, F. Vilaret, J. Ventura, P. Corchero, Dolors L'apart, D. Monreal, C. Viladrosa, A. Fàbrega, D. Pou, Artur Carrera, Dolors Valls, E. Soler, A. Golobardes, E. Lluch.

ENDEVINA, ENDEVINETA

TARGETA

ROMBO

D. PERE B. MONT

Combinar aquestes lletres, de manera que's llegeixi el nom d'un drama català.

ROSETA FONT

Sustituir els punts per lletres, de manera que's llegeixi vertical y horizontalment: 1.ª ratlla, vocal; 2.ª, nom de dona; 3.ª, astre; 4.ª, les aus ne tenen y 5.ª, consonant.

J. RIBAS

XARADA

GEROGLIFICH

Article n'es la primera,
nom de bestia la segona,
article n'es la tercera
y al total de ma xarada
ciutat d'aquí Espanya dona.

G. RECASENS

:: +
0 0 0
[+]

QUE QUE

ENRICH ROIG

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

A la creu logogrif: *Petronila*.—A la endevinalla. *La nit*.—A la targeta: *Burguesa*.
A la xarada: *Maduira*.

SUPLEMENT ILUSTRAT de

EN PATUFET

Pròxima la terminació de les «Noves Aventures den Massagràn», podem ja anunciar als nostres lectors, la publicació en el Suplement d'EN PATUFET, d'una interessantíssima narració, ab el títol de

El gegant dels aires

en la que s'hi llegiràn emocionants capítols de may vistes aventures.

Aquet llibre, que comensarà a publicarse tan aviat com acabin les «Noves Aventures den Massagràn», serà il·lustrat per en Llaverias.

El gegant dels aires

es un llibre interessant, emocionant, recreatiu y instructiu, que tots els noys de Catalunya llegiràn ab afició.

Continúa repartintse unes boniques postals de la Colecció Zoològica del Parch.

La d'aquet número es les Llames.

CAMISERIA Y CORBATERIA

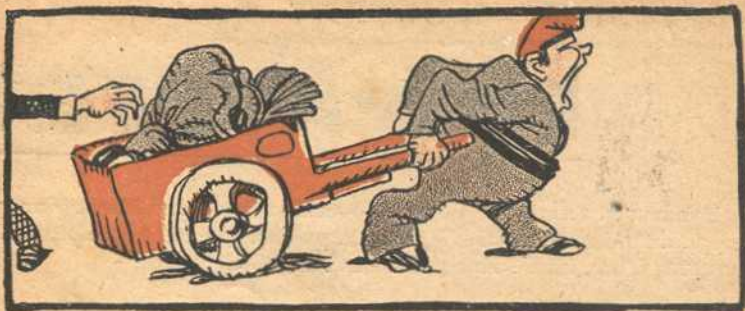
DE

JAUME SANS

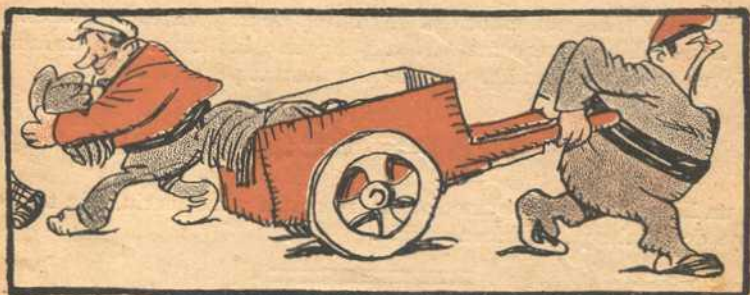
Boqueria, 32.—BARCELONA

Ais nens y nenes que comprin a la Casa
se'ls obsequiarà ab una bonica postal.

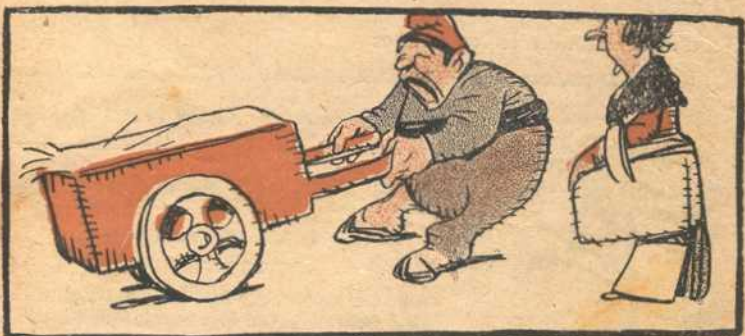
ESPECIALITAT EN LES CAMISES A MIDA

—Fa una hora que crido y ningún s'enamora de les meves verdures.

—Ara sembla que s'acosta una senyora ab ganes de comprar.

—¡Ay, Reina Santissima! Jo que deya que ningún s'enamorava de les meves verdures...